

BOON, Arthur, neerlandicus, radiopionier en cultureel werker (Blaasveld 7 april 1883 - Sint-Pieters-Jette 3 januari 1938).

Humaniora aan het klein seminarie te Mechelen, waar hij in 1905 tot priester gewijd werd. Tot 1909 studeerde hij Germaanse filologie te Leuven onder leiding van W. Bang Kaup, J. de Cock, G.P.F. Lecoutere en L. Scharpé. Promoveerde in 1911 op een proefschrift over de veertiende-eeuwse Hcl-landse sprookspreker Willem van Hildegasbercn. Boon was leraar aan het Sint-Romboutscollege te Mechelen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog diende hij als legeraalmoezenier. In 1921 volgde hij Lecoutere op aan de universiteit te Leuven. Zijn leeropdracht omvatte alle vakken die voor de neerlandicus van belang zijn, met uitzondering van de historische grammatica.

Van 1925 tot aan zijn dood was hij voorzitter van het Davidsfonds, dat zich onder zijn bezielende leiding sterk uitbreidde, zowel wat het aantal leden als wat de activiteit betreft. Hij streefde naar een verjonging van de besturen en de gewestbonden en besteedde zeer veel aandacht aan de verzorging van de Davidsfondsuitgaven. In 1927 en volgende jaren werd hij achtereenvolgens stichter, organisator en voorzitter van de Katholieke Vlaamsche Radio-Omroep. In 1930 werd hij lid van de Hogere Raad voor Volksopleiding, de raad van beheer en het dagelijks bestuur van het Nationaal Instituut voor de Radio. Zoals zovele van zijn generatiegenoten moest Boon roofofbouw plegen en zijn wetenschappelijk werk opofferen aan de volksverheffing.

LITERATUUR: E. Rombauts, in *Germania* (1942); - H. Draye, *Vijftig jaar germanistiek te Leuven*, in *Leuvense bijdragen*, jg. 39, afl. 1-2 (1949, p. 1-33).

KAREL HEMMERECHTS